

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. Het abonnement voor 3 maanden is f 3,00; voor de buitensteden f 3,50; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSDAG, 8 FEBRUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen f 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents vergelugt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

STATISTIEK.

4^e LIJST.

BEVOLKING VAN HET RIJK,

op den 1° Januarij 1840 (1).

In het geheel 2,859,208
Katholijk deel der Bevolking 1,100,199
Niet-Kath. " " " 1,759,009
Verhouding: 2 Katholijken tegen 3 Protestanten.

Algemeene Recapitulatie.

TITELS DER TOT HEDEN GELEVERDE STATISTIEKEN.	Aantal Leden.	Protestanten.	Katholijken.	Onbekenden.	Verhouding volgens deze Statistieken der Protestant- sche tot de Katholijke Amb- tenaren.
Hoofden van Algemeen Bestuur	9	8	1	0	8 : 1
Gouverneurs	11	9	2	0	4 : 1
Raad van State	27	23	3	1	8 : 1
Staten-Generaal 1 ^e Kamer	32	27	4	1	7 : 1
" " 2 ^e "	64	54	10	0	5 : 1
Ministerie van Financiën	186	166	14	6	12 : 1
" " Binnenl.-Zak.	100	85	12	3	8 : 1
Totaal	429	372	46	11	Gemiddeld 8 : 1

Registratie en Loterijen (2).

Hoofdbestuur.

(3^e Afdeling bij het Departement van Financiën.)

Inspect.-Gen. Mr. G. Holtius (3). P
Inspecteurs H. van Goudoever. P
W. Lee. P
J. Stam. P
Adj. Comm. Mr. P. C. J. van Ghert. K
Gedel. Ontv. W. N. C. Swaving. P
Bureau voor de Comptabiliteit en Manutentie.
J. H. Frieswijk. P
J. G. Machwirth. P
Adj. Comm. S. Besanger. P
B. Ph. de Kanter. P

Algemeen Zegelkantoor.

Buitengew. Inspect. G. T. B. Croiset. P
Controleur R. A. Gevers. P
Comm. Expeditie Mr. C. van der Goes. P
Chef-Stempelaar P. de Peypers. P
1^e Zegel-Stempelaar. D. Niekerk. P
" " C. B. Kips. P
2^e " " E. Abels. P
3^e " " F. D. Schenk. P
4^e " " H. J. Cleffken. P
1^e Bladkeerder J. Kok. P
2^e " W. Domisse. P
3^e " W. Kasper. P
4^e " J. G. van Munster. P

Koninklijke Nederlandsche Loterij.

Directeur van de Trekkingen J. H. Frieswijk. P

(1) Op den 1 Januarij 1846 bedroeg het cijfer der bevolking van het rijk 3,053,984 zielen. Het zielental der Katholijken was op den 1 Januarij 1846 1,467,451.

(2) Het personeel der ambtenaren aan de departementen van Algemeen Bestuur is genomen uit de *Residentie- en Stads-Almanak* voor 1848.

(3) P beteekent Protestant; K Katholijk; O Onbekend.

Assistenten der 1ste Klasse J. C. van Alphen.
C. van Vliet.
Ontvanger-Generaal A. baron Sloet van Oldruitenborgh.
W. J. van Stockum

Recapitulatie. Registratie en Loterijen.
28 Ambtenaren. 26 Prot., 1 Kath., 1 Onbek.

IV. Ministerie van Binnenlandsche Zaken.

Minister Mr. J. A. ridder van der Heim van Duijvendijke.

Secretaris-Generaal Mr. C. Vollenhoven.

Oppehouthvester W. J. P. baron Sloet van Toutenburg

Raden-Adviseurs H. Ewijk (benoemd Staatsraad in buitengewone dienst.)
Dr. F. J. van Maanen.

Inspecteur der Latijnsche Scholen en van het middelbaar en lager Onderwijs H. Ewijk.

Referendarissen Mr. A. H. Hartevelt.
P. J. van Munster.
C. J. Feith.
W. Makkers.
Mr. P. S. P. Ferrand.
Mr. J. Bakker Korff.
A. D. Appel.
B. Wollson.
J. C. Eyssell.

Adviseur voor de Zaken der Maten en Gewigten R. Lobatto.

Adviseur voor de Werktuigkunde en Scheikunde Dr. G. Simons.

Fungerend Hoofd-Ingenieur bij de algemeene dienst voor den Waterstand L. J. A. van der Kun.

Commiesen W. Cool.
G. L. Zikken.
H. A. Wiercx.
W. G. de Bas.
J. B. T. Ramackers.
J. F. Molenbroek.
J. J. Nieuwland.
C. L. Schmit.
Mr. H. van Stralen.
Mr. H. Vollenhoven.
P. J. Boonekamp.
J. P. Scholten van Aschat.
J. C. Pabst.
H. L. Tetar van Elven.
P. Blom.
G. J. W. Bruijns.
J. G. van Thiel.

Adj. Commies met den titel van Commies J. de Liefde (benoemd tot Commies.)

Adj. Comm. C. H. Susan.
F. J. Tavernée.
H. Weymans (benoemd tot Commies.)
A. Schieke (benoemd tot Commies.)
P. van Sluys de Quack.
J. H. F. Jansen.
P. Bal.
W. G. F. Koemans.
J. Manesse.
H. Claasen.
W. D. van Cranenburgh.
J. F. Schlosser.
C. F. Koemans.
F. H. Barkhuisen.
H. C. Waldeck.
H. Hoffman.
A. H. van Suchtelen (ben. tot Comm.)
H. E. Coops.
A. L. van der Harst.
H. J. Coops.
H. Sundorf.
Jhr. J. H. A. Roell.
D. Post.
D. de Haan.
J. Hoogeveen.
C. A. van Vliet.

Eerste Klerken J. de Haas
T. Peereboom.
J. B. Monnié van
W. H. Frundt (ben. Adj. Comm.)
D. van Lith de Jende.
A. Gooijars (ben. Adj. Comm.)
J. H. Meeter.
W. J. C. R. Steep (ben. Adj. Comm.)
G. J. Martens.
L. Eland (ben. Adj. Comm.)
J. H. C. Vermeer.
J. Terlaak.
J. P. Hondappel

2de Klerken. N. Snep.
C. A. Dankers.
W. N. van Rest.
W. A. Peereboom.
R. A. D. Valois.
P. J. Appel.
R. J. Strang.
A. Borsboom.
J. M. P. Pabst.
S. Wolfson.
A. H. van Thiel.
W. G. F. Frauenfelder.
J. G. Streng.
T. M. Hartevelt.
W. J. van Maanen.
A. C. Kips.

Bovendien verneemt men, dat nog aan het Ministerie werkzaam zijn de heeren: Colb.
Kub.
Kapel.

En de Bodem Febrier.

Vorst.
Krijnen.
Stam.
Adam.

Recapitulatie. Ministerie van Binnenl. Zaken.

Behalven den Minister 17 Hoofd-ambtenaren, 14 Protestanten, 1 Katholijk, 2 Onbekend.

17 Commiesen, 13 Protestanten, 4 Katholijken.

29 Adj. Commiesen, 28 Protestanten, 1 Katholijk.

13 Eerste Klerken, 12 Protestanten, 1 Katholijk.

16 Tweede Klerken, 13 Prot., 2 Kath., 1 Onb.

3 Heeren aan het Ministerie werkzaam, zonder opgegeven bediening, alle Protestant.

5 Bodem, 2 Protestanten, 3 Katholijken.

NB. Een eerste versichte van statistische opgaven is nauwkeurigheid. Wij hebben ons dan ook beijverd met de meest mogelijke zorgvuldigheid alle misstellingen ten aanzien van de godsdienstige gezindheid der in onze lijsten genoemde Ambtenaren te vermijden. 't Zou echter bij eenen arbeid van dien omvang niet geheel onmogelijk zijn dat daarin nog eene enkele misstelling werd aangetroffen. Mocht dit het geval zijn, dan verzoeken wij elk en een iegelijk, die eene zoodanige misstelling ontdekt, ons daarvan onmiddellijk kennis te geven. Wij zullen ons dan haasten, die terstond te herstellen.

AMSTERDAM, 7 Februarij.

De laatste zittingen van de Kamer der Gedeputeerden van Frankrijk liepen over de zaak van Zwitserland, waarin alleen de heeren Thiers en Guizot de aandacht tot zich hebben getrokken.

De heer Thiers heeft in zijne lange redevoering al de verwachtingen overtroffen, welke de radicalen op hem hadden gesteld; hij heeft op zich genomen te verdedigen, niet slechts dat het regt was aan de zijde der radicalen, maar zelfs het misbruik dat zij van hunne overmagt hebben gemaakt.

Om daartoe te geraken heeft hij de drogrede voorop gezet, dat in Zwitserland strijd was tusschen de revolutie en de contra-revolutie. Dit hoofd-denkebeeld, dat

geheel zijne redevoering bezielt, heeft hij weten te ontwikkelen met eene behendigheid en soms met eene welsprekendheid, welke maar al te geschikt was, om eene onwetende vergadering, gelijk die der Fransche Gedeputeerden is, mede te slepen.

De revolutie, in den mond van den heer Thiers, is de liberale partij, welke in Frankrijk en elders in 1789 en 1830 heeft gezegevierd, om orde en rust te paren aan vrijheid. De contra-revolutie, dat is de partij der alleenheersende monarchie, der staatkundige voorregten, der misbruiken, zich stelselmatig verzettend tegen elk denkbeeld van vrijheid.

Na het denkbeeld te hebben opgeworpen, dat de partijen in Zwitserland zóó zijn gesteld, dat de radicalen de vrienden der ordelijke vrijheid moeten worden geheten, en het *Sonderbund* de oppermagtige verdrukking der vrijheid, was een groote stap gedaan, om eene Fransche vergadering, welke gloeit van verontwaardiging bij elk denkbeeld van contra-revolutie, voor de radicalen te winnen.

De heer Thiers ving dan ook dapper zijn betoog aan, dat uit de geschiedenis van Zwitserland sinds de laatste 50 jaren genomen werd. De heer Thiers spreekt, gelijk hij schrijft; dat is: hij heeft eene hem alleen eigene manier om de geschiedenis aan te kleeden en te vervalschen. Kleine wijzigingen worden tot groote staatkundige feiten verheven, als zij vijanden van den heer Thiers betreffen; groote feiten worden beuzelingen, als het misdrijven zijner vrienden geldt. Vermoedens tegen het *Sonderbund*, als zij met zijn talent zijn op te voeren tot eenigen graad van waarschijnlijkheid, worden door hem als waarheden gesteld, die geen twijfel toelaten, al mogten zij ook uit de lucht zijn gegrepen; maar bevezene daadaken zijn geene vermelding waardig en als niet gebeurd, zoodra zij onzer aandacht aan de lieden, die hij onder zijne bescherming neemt.

Men kan begrijpen, wat er van de geschiedenis van Zwitserland is geworden, in den mond van den heer Thiers, die zijne geschiedkundige waarheid door zulk een talent van sluwheid laat inspireren. Het overzicht, dat hij van de Zwitsersche gebeurtenissen heeft gegeven, is van het begin tot het einde vol valscheden; het is eene aanhoudende verkrachting der waarheid, door een onbegrijpelijk talent van vervalsching vertoond met eenigen schijn van waarheid.

Alleen de heer Thiers heeft de onkundigheid gehad van zich niet altijd genoegzaam te bezitten; de aap sprong nu en dan den mouw uit, bij voorbeeld toen hij in oogenblik van radicale vervoering de monniken van den St. Bernard als eene soort van moordenaren afschilderde.

Het is niet mogelijk in wederlegging te treden van al de onwaarheden en vervalschingen, waarvan zijne rede overvloedt; men zou daartoe een boekdeel moeten schrijven, dat vrij dik zoude worden. Het is overigens onnoodig; zoo onnoodig, dat de heer Guizot het niet waardig heeft gekeurd een enkel woord daaraan te besteden.

Als men daarenboven een oordeel wil vellen over de rede van den heer Thiers, dan heeft men daartoe een zeer gemakkelijk middel bij de hand. Zijne rede dient blijkbaar als tegenhanger van de rede van den graaf de Montalembert. Wat heeft de graaf de Montalembert gedaan? hij heeft de Zwitsersche zaak genomen gelijk zij daar lag, en haar beoordeeld in hare gevolgen. Hij heeft de radicalen vertoond in hunne werken. En de heer Thiers? Heeft hij getracht de feiten, zoo menigvuldig door den edelen graaf aangevoerd, te wederleggen, te ontkennen, of slechts te ontzenuwen? Niet het minste. Hij heeft ze onaangeroerd gelaten. Zij staan alle, na de redevoering van den heer Thiers, gelijk te voren. Het eenige wat de heer Thiers heeft durven ondernemen is geweest ze een ander aanzien te geven; met in de geschiedenis 50 jaren terug te gaan, en in eene vermenigeling van personen en zaken, de radicalen ongemerkt te verheerlijken en het *Sonderbund* van de sympathiën te berooven, die het in elk rechtschapen hart vindt.

Het is ook den heer Guizot gemakkelijk geweest, geheel het kunstig gewrocht der drogredenen, door den heer Thiers opgebouwd, met een zelfs zieken ademtogt, om te blazen. Het is ingestort als een kaartenhuis, toen de heer Guizot, schoon met een afgemat en ziek ligchaam, de tribune beklommen had en een weinig licht bragt in de duisternissen, welke de heer Thiers had trachten te verspreiden over de Zwitsersche zaak. De heer Thiers heeft harde waarheden moeten hooren. De heer Guizot heeft zich niet kunnen wederhouden zijne verwondering te kennen te geven, dat een zoo uitmuntende geest zoo diep was gevallen; dat de driften hem beheerschten en zoo geheel verblindden omtrent de waarheid en de moraliteit der gebeurtenissen; en dat men daaruit moest leeren de werkzaamheid te verdubbelen tegen zijne verfoeilijke politiek.

Geen wonder, dat de heer Guizot zijn tegenstrever op zoo waardigen toon bittere verwijten doen mogt. Hij had daartoe het regt. En hij ontleende dat regt aan den heer Thiers zelf, die, toen hij in 1836 zelf minister van buitenlandsche zaken was, oneindig sterker was uitgevaren tegen de radicalen van Zwitserland; dan de heer Guizot het nu had gedaan. De heer Guizot heeft alleen

de dépêches van den heer Thiers aan zijn gezant in Zwitserland voor te lezen, om het duidelijk bewijs te leveren, dat de heer Thiers toen reeds dreigender was tegen dezelfde radicalen, die hij nu onder zijne bescherming neemt, dan het nu de heer Guizot is geweest na al hunne uitpattingen.

Hij heeft niet alleen die lestraffing ondergaan in de Kamer; maar ook daar buiten, zelfs bij de vrienden van hen, die hij verdedigt. Zie hier, en hiermede sluiten wij, wat de *Réforme*, een radicaal blad, daags vóór den heer Guizot heeft gezegd over den heer Thiers en zijne redevoering; het is lezenswaardig:

„Wij zullen tot den heer Thiers zeggen, dat hij te veel gesproken, te veel geschreven en tot dusverre te slecht geleefd heeft, dan dat hij voortaan ooit gevaar zou loopen van een edel gevoelen, eene billijke verontwaardiging uit vaderlands liefde, of eenig braaf denkbeeld te kunnen koesteren.

„Sinds zeventien jaren, levert zijn geheele leven eene beschuldiging tegen hem op, en wanneer zijne eeroovering hem zoo ver vervoert, dat hij over de eer, over het vaderland of over de vrijheid spreekt, dan verheft zich de openbare meening en dwingt de minst vijandige staatkundigen om hem al zijne verraderijen te herinneren en ze hem in het aangezicht te werpen.

„Trouwens, is hij in zijne koortsachtige redevoeringen in de Kamer niet altijd de leerling en de erfgenaam van Talleyrand? Slechts dit onderscheid bestaat er: de prins van Périgord bezat meer bekwaamheid: hij sprak niet. In de zitting van gisteren zou de aangeboden volksrede naar der oppositie beter gedaan hebben, zijnen leermeester na te volgen, dan tractaten, die hij voor onschendbaar verklaart, en die hij sinds zeventien jaren verdedigd heeft, aan de snedelijke verachting van Frankrijk prijs te geven.

„Van wege den heer Thiers bevindt zich Frankrijk alzo op de galeijen; het kan zijne ketens verwenschen, maar het heeft het regt niet, ze te verbreken.... En die man heeft de geschiedenis der omwenteling geschreven.... en schrijft nog heden de geschiedenis van het Keizerrijk! Nog beter is de laaghartigheid van den heer Guizot, dan de onmagtig: en lafhartige protestatie van den heer Thiers.”

De *Augsb. Zeitung* bevat een berigt van de „Russische grenzen” dd. 26 Januarij, luidende aldus:

„Ingevolge tijdingen uit St. Petersburg, zou men zich aldaar zeer verwonderd gevoeld hebben over de door den Paus in zijne laatste allocutie gebezigde zinsnede over den toestand der katholieke kerk. Men kon niet begrijpen, hoe men de katholieke kerk in Rusland kon voorstellen, als onder zware rampen gebukt gaande, en hoe men aan „kwaadwillige dagbladgeruchten” geloof kon hechten, vermits toch tegenwoordig tusschen Rome en St. Petersburg de vriendschappelijkste betrekkingen bestonden. Rusland zou deswege door zijnen gezant te Rome opheldering en voldoening hebben geëischt. De heer v. Boutenicht is, tot erkenning zijner verdiensten, met de Alexander-orde in diamanten begiftigd.”

Men kan daaruit alweer zien, hoe sluw de diplomatie te werk gaat. Wat hebben de Katholijken van Rusland aan de pligtplegingen, welke Russische diplomaten bij den Paus gaan verrigten, zoo die pligtplegingen tot geen resultaat leiden en de Katholijken geëisterd blijven door eene tyrannieke wetgeving, welke hare weerga nergens dan in Zwitserland vindt? De Katholijken van Rusland hebben geene behoefte aan de vriendelijkheid, welke de Russische gezanten te Rome gaan uitkramen; zij hebben behoefte aan het regt om hun God te mogen dienen naar de insprake van hun geweten. Dat de Czaar dat onvreesbaar regt in de wet late schrijven, en zijne diplomatie zal niet meer bloot staan aan de verontwaardiging, welke hare sluwheid opwekt.

De dezer dagen plaats gehad hebbende aanbesteding (voor eene som van f 59,800) van de werkzaamheden wegens het overdekken van het middenplein van de beurs is door HH. burgemeester en wethouders niet goedgekeurd. Er zal mitsdien op den 14. dezer door den commissaris over de publieke werken dezer stad tot eene herbesteding van genoemd werk worden overgegaan.

Z. M. heeft voor 10 aandeelen deelgenomen in de op te rigten maatschappij tot bevordering van landbouw en landontginning.

Z. M. heeft bij besluit van den 21 der vorige maand bepaald, dat de administratie van het *Staatsblad*, te rekenen van den 1 Februarij, zou worden overgebracht bij het departement van binnenlandsche zaken; bij dat besluit wordt de prijs van dat werk, alsmede van het register op hetzelfde, hoofdzakelijk van de vorige jaargangen, aanmerkelijk verminderd.

Die prijs is bij abonnement per jaar, bepaald op f 3,50 voor particulieren, op f 2,50 voor uitgevers en f 0,50 daarenboven voor het register.

Bij besluit van 2 Februarij jl. heeft Z. M. goedgevonden te benoemen: tot burgemeester der stad Bergen op

Zoom, in plaats van wijlen J. D. de Rook, P. J. C. F. van Hasselt, lid van den raad aldaar; en tot burgemeester der stad Geertruidenberg, in plaats van wijlen A. J. Verkoeteren, J. de Bruijn, lid van den raad aldaar.

's GRAVENHAGE, 6 Februarij. De jongste berigten betreffende prins Alexander, uit Madera ontvangen, luiden eenigzins geruststellender.

— III. KK. III. de prins en prinses van Oranje, hebben tot oprigting van een standbeeld van Koster f 300 gegeven.

ROTTERDAM, 6 Febr. Het ijs op de rivier voor onze stad is thans door den sterken dooi in beweging gekomen; het weder is zeer stil en mistig.

— Men verzekert, dat bij de regering dezer stad een plan ingediend is ter overdekking van het middenplein van het beursgebouw; ook zouden er in de zijmuren glasramen worden aangebragt, en het gebouw door deze veranderingen tevens worden geschikt gemaakt tot het houden der graanmarkt; daar, zoo als men weet, het gebouw der korenbeurs sedert lang in bouwvalligen toestand verkeert, telkens kostbare herstellingen vordert en overigens ook te bekrompen ruimte bevat. Om eene en andere redenen zijn er reeds dikwijls plannen en zelfs teekeningen voor eene nieuwe korenbeurs van wege heeren graanhandelaren zelf gemaakt en ingeleverd, welke echter nog tot geen resultaat mogten leiden, (N. R. C.)

VENLO, 4 Februarij. Heden nacht ten 2 ure, is het ijs in de Maas in beweging geraakt tot 9 ure 's morgens en heeft zich toen beneden opgestopt en daarna niet veel geweld in de haven teruggekomen en verbrijzelde eene sloep van de veerpont; wanneer de stoomboot op zijne gewone plaats had gelegen, ware die in groot gevaar geweest om te vergaan. Ten een ure 's middags is het wederom losgeraakt, waarna het water circa 5 voet was gevallen, daarna benedenwaarts wederom tot boven de stad vastgezet en zit nu aan den avond nog vast, terwijl het water bijna wederom op dezelfde hoogte is. (N. R. C.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS 5 Februarij. Gisteren is in de Kamer der Gedeputeerden eene discussie gevoerd aangaande de verdrijving van een Russisch onderaan van het Fransche grondgebied. Het geldt den heer Bakoumine, die zich naar men verneemt, thans te Brussel bevindt. Tijdens te Parijs het laatste verjaarfceest der Poolse omwenteling werd gevierd, had de heer Bakoumine, die uit zijn land verdreven was, omdat hij niet alles bewonderen kon wat de regering aldaar ten uitvoer bragt, eene redevoering uitgesproken, waarin hij den Keizer zeer weinig had gespaard. Daarop werd hem bevel gezonden, Frankrijk onmiddellijk te verlaten. De heeren Vavin, Lherbette en Ferdinand de Lasteyrie hebben het in dit geval door het gouvernement gehouden gedrag hevig geëist.

— De heer Thiers heeft alle redenen om tevreden te zijn. Zijne redevoering over Zwitserland heeft hem de lofuitingen van de *National* doen verwerven. Het republikeinsche blad biedt hem met volle handen den wirook aan. Het voegt hem de lieflijkste woorden toe, het streelt en liefkoost hem op allerlei wijzen, bewondert zijn persoon en zelfs de wijze waarop hij zijne redevoering heeft uitgesproken.

Volgens den heer Thiers is er niets verlichter, regtvaardiger, liberaler, noch gematigder dan de revolutie, en daarentegen niets dommer, wreeder, bijgelooviger dan de contra-revolutie.

De contra-revolutie, is de priester-heerschappij, de dwepzucht der volks-massa's, het rijk der privilegiën, in één woord: de contra-revolutie is de oude, afgesteene regerings-vorm met al zijnen nasleep van ergerlijke misbruiken.

De revolutie is de vrijmaking der gedachte, de emancipatie des volks door verlichting, de verdienstelijkheid en billijkheid der regering en alom heerschende orde en welvaart.

De heer Thiers heeft een tegenstuk willen leveren aan de voortreffelijke redevoering van den graaf de Montalembert; hij heeft getracht, de verplettende beschuldiging op te heffen, waarmee deze de radicale partij meedogenloos getroffen heeft; of, liever gezegd, als een sluwe drogredenaar heeft hij hier die rol aangenomen, welke het meest met zijne aangeboren geneigdheid strookte. Hij heeft de geschiedenis der binnenlandsche onlusten in Zwitserland, sinds de laatste vijftig jaren op zijne wijze verkeerd en is met al de sluwheid van zijn talent, met al de woede zijner revolutionnaire hartstogten uitgevallen tegen de zaak der orde, der godsdienst en der aloude onafhankelijkheid van Zwitserland. Het zijn de radicalen, de vrijsharen met meer, die het land onderdrukt, hunne medeburgers geplunderd, hunne broeders vermoord hebben. De heer Thiers heeft ons komen verhalen, dat de verbeurdverklaringen, de gewapende opstanden, plund-

ring en roof het werk zijn der priesters, der Jezuiten, der kloosterlingen van den St. Bernard.

Men moet zich inderdaad geweld aandoen, om zulk een onbeschaamdheid niet te brandmerken met den naam, dien zij verdient.

De heer de Quatrebarbes heeft tegen deze redevoering geprotesteerd op den edelen toon van een braaf mensch en christen.

Zoo wel de eer van Frankrijk als het belang der waarheid legde den president van den raad de verplichting op, van den afgevaardigde van Aix te beantwoorden. De heer Guizot, ofschoon ongesteld, beklom het spreekgestoelte. Hij begon met deze woorden:

„Ik overspan mij inderdaad, en de Kamer zal zich hiervan overtuigen, om nog heden op de redevoering van den heer Thiers te antwoorden; ik gevoel mij daartoe slecht in staat; maar ik zou het mij niet kunnen vergeven, indien ik langer zonder antwoord, of wederlegging het alles wat de vorige spreker heeft gezegd. De heer Thiers heeft gesproken van de kwade luim, waarin de staatkunde van het gouvernement hem heeft gebragt; ik zou op mijne beurt kunnen spreken van het misnoegen, dat mij zijne langwijlige redevoering veroorzaakt heeft, en hetwelk ik in deze woorden zou kunnen uitdrukken: Ziedaar hoe ver al weder een zoo verheven verstand gekomen is!”

Vervolgens tral de heer Guizot in de beschouwing der feiten, en het heeft hem weinig moeite gekost, de vreemde stellingen van zijnen tegenstander onver te werpen.

— Een aanzienlijk persoonlijke, wiens naam telkens genoemd wordt, zoo dikwijls er sprake is van een verandering in het kabinet, zeide eergisteren, na de redevoering van het hoofd van het linker centrum te hebben aangehoord: „Er is voortaan geen overeenstemming meer mogelijk tusschen den heer Thiers en mij; want niet alleen heeft de voormalige minister-president de verstandhouding verbroken met alle tinten der gematigde partij, maar zelfs met geheel Europa. Er is niet één staatsman in Europa, die, na zulk een redevoering, niet den heer Thiers in overeenstemming zijn kan.”

(Conservateur.)

— Het *Journal des Débats* bevat in zijne kolommen eenen brief van den heer de Rivas, kannunik van den grooten raad van Wallis, die een aantal beweringen wederlegt, vervat in de redevoering, door den heer Thiers denzelfden dag in de Kamer der Afgevaardigden uitgesproken.

— Heden heeft de maarschalk Bugeaud het woord gevoerd over de paragraaf van het ontwerp van adres betreffende Algerië. Ondanks de onderwerping van Abd-el-Kader, acht de oude maarschalk het evenwel hoogst onvoorzigtig, het cijfer van het leger in Afrika te verminderen.

De generaal Lamoricière van zijne zijde heeft eenige woorden gezegd aangaande de gevangenneming van den emir. Men heeft den generaal verweten, dat hij Abd-el-Kader niet heeft verplicht, zich onvoorwaardelijk te onderwerpen. Dit viel gemakkelijker te zeggen dan te doen.

Maar wat wil men met hem uitrigten? Die vraag is heden voor de tweede maal aan den heer Guizot gedaan. Geruststellenderwijze antwoorde hij, dat men de gegronde hoop had, dat deze zaak overeenkomstig de eer van Frankrijk en de belangen der Fransche kolonie zou worden beslist. Maar dat Abd-el-Kader, ingeval hij een overeenkomst verwerpt, naar Alexandrië zou worden vervoerd, zoodra men van den Pacha de verzekering zou hebben ontvangen, dat hij den emir zou beletten, iets te ondernemen tegen de veiligheid van Algerië.

— Uit Toulon wordt gemeld, dat Abd-el-Kader dezer dagen eenen brief aan den Generaal Bugeaud had geschreven, waarin hij zijne tusschenkomst inroep, opdat Frankrijk de hem door den Prins van Aumale en de Generaal Lamoricière gedane belofte stipt nakome. Bugeaud moet hem hebben geantwoord, dat hij in Frankrijk, waar alle Godsdiensten vrij waren, zich veilig kon blijven ophouden, en zelf de plaats opgeven, waar hij zich wilde vestigen.

ENGELAND.

LONDEN, 5 Februarij. Het parlement heeft eergisteren zijne zittingen hervat, zonder evenwel iets belangrijks op te leveren. Lord John Russell heeft het huis der Gemeenten aangekondigd, dat hij cerdaags een bill zal voorstellen betreffende de vermeerdering van strijdkrachten in het vereenigd Koninkrijk.

— Lord John Russell heeft eergisteren een deputatie van voornam inwoners bij zich ontvangen, die hem een verzoekschrift hebben ter hand gesteld, dat in een talrijke vergadering was aangenomen en een vermindering der regten op de thee vroeg. Lord John Russell verklaarde, dat de toestand der schatkist thans niet veroorlooft, aan dezen wensch gevolg te geven.

— Een dagblad van Dublin meldt, dat de president der groote jury, die deel genomen had aan de werkzaamheden der speciale commissie tot onderzoek der misdaden in Ierland, vermoord is geworden.

— De commissie tot onderzoek der misdaden in Ierland, heeft in hare zitting van den 1 dezer, weder tegegen vijf personen de doodstraf uitgesproken.

— Wegens berigten van de Kaap de Goede Hoop, die tot 4 December loopen, is de nieuwe gouverneur, sir Harry Smith, den 1 dier maand aldaar aangekomen en werd terstond op het gouvernementshuis geïnstalleerd.

— Voor eenigen tijd is de bekende Jezuit, pater Rylo, met nog 6 geestelijken, die zich naar Nubië begaven om de inboorlingen te bekeeren, op de grenzen van Abyssinië vermoord; hunne roofzucht schijnt opgewekt te zijn door de goederen, welke de missionarissen medevoerden.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 3 Februarij. Uit Munchen wordt gemeld, dat Z. M. den 22 Januarij Z. K. H. den aartsbiskop Stephanus van Oostenrijk, Palatijn van Hongarije, onder de vorstelijke ridders der orde van den H. Hubertus heeft opgenomen.

— De *Augsb. Post-Zeitung* berigt het afsterven van den beroemden professor Joseph von Görres, weleer hoogleeraar aan de Universiteit van Munchen. Groot is het verlies, dat de Katholijken van Beijeren lijden door den dood van dien edelen man, die zijn geheel leven en zijne uitstekende talenten had gewijd aan de heldhaftige verdediging hunner zaak. Zoowel in zijne talrijke schriftten als in zijnen oorgang straalden steeds zijne grondige kennis, doch vooral zijn grootmoedig karakter, zijn diep gevoel, zijne liefde tot de waarheid, en zijne welwillendheid door, maar inzonderheid was zijne ziel doortrokken van het onwrikbaar geloof aan den goddelijken Verlosser, hetwelk hem sterkte tot zijn laatsten ademtogt. Zijne dierbare asch ruste in vrede!

— Den 26 Januarij hield de academie van wetenschappen te Berlijn hare jaarlijksche zitting ter nagedachtenis van Frederik den Groote. Men herinnert zich wat verleden jaar in een dergelijke zitting, waarbij Z. M. de koning tegenwoordig was, voorviel ter zake van de redevoering van prof. F. von Raumer. Thans heeft de vergadering zich door niets buitengewoons gekenmerkt.

— De commissiën der standen zetten hare werkzaamheden thans met meer ijver voort.

WEENEN, 3 Februarij. In navolging van den heer Nazari, afgevaardigde van Bergamo, heeft de heer Morin aan de centrale Congregatie van Venetië eenige eischen opgesteld en voorgedragen, betreffende de hervormingen, die men in de regering van het Lombardisch Venetiaansch koninkrijk wenscht in te voeren.

— De *Oesterr. Beobachter* van 29 Januarij behelst een breedvoerig artikel, waarin de bekende door den voormaligen Genueschen advocaat Mazzini aan Paus Pius IX gerigte en te Parijs openbaar gemaakte brief ontleedt wordt, en aan het slot waarvan het volgende voorkomt:

„Aan Mazzini mag ééne verdienste niet ontzegd worden, hij versmaadt de aan de revolutionnaire partij eigene huichelarij, maakt geen leugenachtig en maar al te dikwijls aangewend vertoon van gematigdheid en bedaardheid, en gaat met vaste tred en zonder omwegen op zijn ware doelwit los. De geschiedkennër zal weten, dat dit juist hetzelfde is waar reeds Arnold van Brescia en Cola di Rienzo heen wilden. Alleen is de revolutionnaire koorts in den loop der eeuwen in zelfbewustzijn en vertrouwen toegenomen. Maar het voorstel, om het geloof der Kerk af te zweren, den voet des Kruises te verlaten en zich, ten behoeve eener algemeene Europeesche omwenteling, aan het hoofd van het verwarde en inconsequente pantheïsme der nieuwe verlichting te stellen, een zoodanig voorstel is, zoo verre de geschiedenis leert, nog nooit aan het opperhoofd der katholieke Kerk, ten minste niet in zoo onbewimpelden vorm, gedaan geworden. Het is de geest der afvalligheid, des hoogmoeds en van den haat, welke den stedehouder van Christus als verzoeker in den weg treedt, hem alle koninkrijken der wereld toont en hem het oude lokaas voor oogen houdt, zeggende: Dat alles wil ik u geven, indien gij nedervalt en mij aanbidt!

De brief van Mazzini is den 25sten November 1847 te Parijs in druk gegeven; het antwoord des Heiligen Vaders ligt in de allocutie van 17 December des zelfden jaars opgesloten. Voortaan weet een ieder, ook de meest beperkte van verstand, wat hij te denken hebbe van de leugenachtige en misdadige voorgevens der aanvoorders van de revolutie-partij, dat Zijne Heiligheid ook slechts eenigzins gunstig gestemd zou zijn voor den geest die hen aandrijft. Zijner heilige zending gedachtig, heeft het eerwaardig opperhoofd der Kerk een plegtige verklaring tegen de zoodanigen afgelegd, welke aan zijnen naam en zijne apostolische waardigheid den smaad hebben aangedaan, om hem als het ware als deelnemer aan hunne verdwaaldheid en als begunstiger van hun, alle stellige godsdienst ondermijnend, indifferentismus te doen voorkomen. De Heilige Vader heeft de bittere smart, die hem trof, toen eenige bijna waanzinnige lieden in den vasten burg en het middelpunt der katholieke godsdienst over den afloop van den burgerkrijg in Zwit-

serland openlijk hunne vreugde hebben doen blijken, voor de wereld kenbaar gemaakt. Voortaan zal, naar wij hopen, er geene sprake meer van zijn, om, voor het geloof der algemeene kerk, die de roeping heeft, alle landen en volken des aardbodems met gelijke liefde te omvatten, een kunstig angeblazen, zien zelf bevestigend en in zijne uitsluiting van andersdenkenden echt heidensch nationaal fanatisme in de plaats te stellen. Naar wij hopen zal het streven worden opgegeven, om den Opvolger van den Vorst der Apostelen, aan wiens gezag alle geloovigen, waar zij zich ook bevinden mogen, zich moeten vasthouden, van zijne voor alle volken ingestelde waardigheid te ontdoen, om hem tot den bekleder van een Italiaansch khalifaat te verneeren. De wijsheid van Pius IX heeft deze eischen op hunne regte waarde weten te schatten, en daarop, zoo als wij gezien hebben, in den geest der kerkelijke overlevering geantwoord. De afkeuring, die hem wegens die verhevene verklaring van wege de zoogenaamde nationale partij wellicht treffen zal, zal de schoone bladzijde leveren in de geschiedenis van zijne aan beproevingen en lijden zoo rijke regering, en de roem, waarmee hem de nakomeling daarvoor zal bekroonen dat hij zulke huldgingen versmaadde, zal de geluchtelijke geestdrift overleven, waarmee de ergste vijanden van zijne waardigheid en zijn geloof hem vergerfs van het spoor zoeken te brengen.

„Maar ook Oostenrijk heeft in deze moeilijke omstandigheden een zending van God ontvangen, en het heeft vast besloten die te vervullen, zoo als in de oproeping des Keizers van 9 Januarij jl. is uitgesproken. Het Oostenrijksch bewind in het Lombardisch-Venetiaansch koninkrijk kan gerust voor gansch Europa allen, die sedert een menschen-leef tijd dat land bezochten, tot de getuigenis oproepen, of ooit in het Oostenrijksch Italië de taal en het karakter des volks is veronachtzaamd of gekrenkt, of aan beide niet integendeel dezelfde zorg en bescherming is te beurt gevallen, als in eenig ander land van Italië. De vergelijking met het Napoleonische koninkrijk Italië ligt voor de hand; Oostenrijk behoeft die niet te vrezen. In den zin, waarin onder nationaliteit de meest mogelijke inachtneming van het volkskarakter verstaan wordt, is de Oostenrijksche regering in Italië een nationale in de meest verhevene beteekenis des woords geweest, en zal dat verder blijven. Wanneer echter een kleine partij kwalijkgezinden, van welker grondstellingen en besturende hoofdenkeel de groote meerderheid des Italiaanschen volks niets weet, wanneer die minderheid, in tegenspraak met het geloof, de geschiedenis en de overleveringen van Italië en in openbaar verzet tegen het staats- en volkenrecht van gansch Europa, in den naam eener utopische hersenschim, die zij nationaliteit noemt, geheel Italië tot een woeste revolutionnaire massa mogt willen vereenigen, en dat wel om aan de hebzucht, de ijdelheid en de eerbucht van eenige harer aanvoorders eenen ruimen werkring te verschaffen, — dan zal de Oostenrijksche regering, haren pligt als Europeesche mogendheid en de op haar rustende zorg voor het welzijn harer volkeren gedachtig, zoo in als buiten Italië, die nationaliteit weten te keer te gaan.”

De Zwitsersche landdag heeft in zijne zitting van den 31 met 17½ stem besloten het vraagstuk der Jezuiten, als reeds beslist zijnde, uit de tractanda te schrappen en de Vorst te gelasten het besluit van 3 Sept. jl. ten uitvoer te brengen. Neuchâtel en Baselstad hadden hunne toetreding geweigerd.

Ook uit Zurich wordt dd. 30 Jan. aan de *Augsb. Zeitung* gemeld, dat het decreet der amnistie en der opgelegde boeten van de voorloopige regering van Friburg thans volkomen in druk verschenen is. „Vorm en inhoud van dit stuk, zegt de *Zeitung* leveren een karakteristieke bijdrage tot de kennis van het systeem en der leiders van dat grove radicalisme, hetwelk thans, helaas, onder het kloek Zwitsersche volk niet alleen de boventoon aanheft, maar door zijne aanmatiging en daden van geweld ook alle tegenstemmen tot zwijgen brengt.

„Inderdaad, het luidt als een beschimping, wanneer in het eerste artikel van dit decreet voor alle daders van staatkundige overtredingen amnistie wordt uitgesproken, terwijl in de daarop volgende artikelen de enorme geldboete van 1,600,000 francs wordt opgelegd aan de zoogenaamde „aanleggers en begunstigers van het Sonderbund,” en terwijl aan dezen gedurende tien jaren de uitoefening van staatsburgerlijke regten wordt ontzegd, en zij insgelijks bedreigd worden van op bevel der politie gedurende een zekeren tijd buiten het canton te zullen verbanen worden, „wanneer zij zich aan staatkundige woelingen tegen de bestaande orde mogten schuldig maken.”

De zoogenaamde katholieke associatie is opgeheven en zij, die zich voortaan mogten verstaan tot het weder oprigten dier vereeniging, worden met geldboeten bedreigd. De staat zal over de goederen dier associatie beschikken. Geen geestelijke, buiten het canton, mag voortaan missiën houden of zich wijden aan openbaar of privaat onderwijs of aan eenige geestelijke verrigting zonder daartoe bekomen verlof van den Staat.

Voor de tien in boete geslagene kloosters heeft de regering ook wereldgeestelijken tot bestuurders aangesteld.

In het canton Schwijtz wordt nog steeds gestreden over het al of niet verwerpen der nieuwe constitutie. In Lucern zijn weder pers-processen aanhangig. Het geldt het nieuwe dagblad van Lucern, welks laatste nummers in beslag genomen zijn, terwijl de redacteur voor de regtbank wordt gesleept. De radicale *Berner Zeitung* hecht natuurlijkerwijze aan deze lofwaaardige daad hare hooge goedkeuring.

Brieven van Athene melden, dat het Grieksch gouvernement, op den oogenblik, dat het het ultimatum van de Porte ter zake van het bekende geschil zou aannemen, van den zaakgelastigde van Engeland eene nota heeft ontvangen, inhoudende eene herinnering, dat het eendaags een halfjaar der rente van de in Engeland genegotieerde leening zou te betalen hebben.

ITALIE.

Indien wij goed zijn onderrigt, zegt de *Patria*, dan heeft sir Ralph Abercromby, gevolmagtigd gezant van H. M. Koningin Victoria bij Z. M. den Koning van Sardinië, den 24 Januarij aan den minister van buitenlandsche zaken, graaf de San Muzano, eene nota medegedeeld, welke lord Palmerston aan het Weener kabinet heeft doen overhandigen. In die nota wordt gezegd, dat de tusschenkomst van Oostenrijk in Toscanen, den Kerkelijken Staat en het koninkrijk der Beide Siciliën door Engeland als eene oorlogsverklaring zou worden beschouwd.

De Genuezen hebben aan de burgerwacht van Rome twee stukken geschut gezonden, zijnde de opbrengst van eene inschrijving, die ten dien einde geopend is.

In alle steden der staten van Sardinië oefenen de jongelingen zich vlijtig in den wapenhandel.

Men spreekt reeds veel van de financiële ontwerpen van Koning Karel Albert, welke zullen worden voorgelegd aan de consulta, die den 15 Maart hare zitting zal openen. Onder deze ontwerpen wordt er een opgemerkt, bevattende eene beduidende vermindering van de belasting op het zout.

Uit Parma wordt gemeld, dat de nieuw benoemde hertog een besluit heeft uitgevaardigd, betreffende den eed, die door de ambtenaaren moet worden afgelegd. Zij moeten zweren, dat zij uit al hun vermogen zullen trachten, den hertog en zijne opvolgers nuttig te zijn, en nimmer deel te nemen aan eenige associatie, hetzij openbaar of geheim, die met het belang des hertogs of zijne bondgenooten in strijd mogt zijn.

Een telegrafische dépêche van den 29 van Napels aangekondigd en door de *Moniteur Parisien* overgenomen, heeft aangekondigd, dat Z. M. de Koning van Napels den constitutioneelen regeringsvorm heeft aangenomen. Men vermoedt, en te regt, dat ernstige gebeurtenissen Z. M. tot dit belangrijk besluit hebben doen komen.

De *Augsb. Zeitung* verklaart thans, dat de opstand den 24 nog niet gedempt was en dat te Napels dien dag eene groote gisting heerschte.

Indien men geloof mag hechten aan een Parijsch dagblad, dan zou gemelde verklaring, waarbij Z. M. plechtig heeft beloofd eene grondwet in te voeren, geschoeid op de leest van het Fransche charter, voorloopig slechts aan dat gedeelte van het koninkrijk de Beide Siciliën toegestaan zijn, hetwelk de Napelsche provinciën bevat.

Z. M. heeft een nieuw ministerie benoemd, waarvan de hertog de Serra Capriola tot voorzitter is gekozen.

Naar luid van gisteren ontvangen berigten zou het nagenoeg als zeker te beschouwen zijn dat de koning van Napels slechts door vrees voor ernstige onlusten, waarvan de verschijnselen zich reeds dreigend in de hoofdstad begonnen te vertoonen, tot de belofte is gedwongen om aan zijne onderdanen eene constitutie te geven. Ook moeten daartoe veel hebben bijgedragen de onrustbarende tijdingen, die men van Palermo heeft ontvangen, alwaar de opstandelingen, zich hadden meester gemaakt van twee belangrijke posten namelijk de bank en het koninklijk kasteel.

Laatsleden Vrijdag liep te Parijs het gerucht, dat een bloedig gevecht in de straten van Napels heeft plaats gehad, en dat de troepen genoodzaakt waren geworden voor de opstandelingen te wijken. Dit gerucht scheen aldaar weinig verwondering te baren.

Berigten van Palermo heden door het *Journal des Débats* medegedeeld, loopen tot den 24 Januarij. Eene juncta heeft zich geconstitueerd. Nieuwe voorstellen van den generaal Sauzet zijn door de opstandelingen verworpen. De hertog van Majo is naar den generaal Sauzet gevlugt, de generaal Vial heeft zich ingescheept. De opstandelingen verwijten aan de koninklijke troepen, dat deze de weerlooze Benedictijner kloosterlingen hebben vermoord.

De berigten van Palermo hebben te Napels een tegenschok verwekt. Den 26 kreeg de heer del Carretto, minister van politie, bevel ontvangen om te vertrekken. Dit heeft echter niet kunnen beletten, dat er een geweldige volksoptocht van dertig duizend personen in de Toledostraat plaats had. De kreten *Leve de koning! Leve de Constitutie* werden gehoord. De koning heeft

het ontslag zijner ministers aangenomen en een nieuw kabinet gevormd. Kort daarop werd het bovengemelde besluit aangeplakt en de rust was hersteld. Alle ministers behooren tot de gematigde progressistische meening.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

5 FEBR.		gebl.	7 FEBR.	4 u.	gebl.
NEDERL.	Werkel. Sch. à 2½ pCt.	54½	54½	54½	54½
Dito Dito	3	65½	65½	65½	65½
Dito Dito op resc.	3	65½	65½	65½	65½
Dito Dito	4	84½	84½	84½	84½
O. I. Leening	4	84½	84½	84½	84½
Amortis. Syndic.	3½				
Handel-Maatschappij	4½	162½	162½	162½	162½
Haarlemmermeer	5				
Aand. Rijn-Spoorweg		89			
Aand. Holl. S. M.	4½				
BELGIE	4½				
Dito	4½				
Dito bij Rothschild	2½				
SPANJE, L. bij Ard. van 85 f	5	17	16½	16½	16½
Dito Dito van 510 f		16½	16½	16½	16½
Dito bij Dito onb. st.	5	15½	15½	15½	15½
Dito	3	33	34		
Dito Binnenl. à 6 m.	3	25½	25½	25½	25½
Coupons Ardoin		14½	12½	13½	14½
Passivo		5½	5½		
Deferred					
Fransche Uitgest.		47	47		
PORTUGAL, te Londen	3				
Dito Dito	4	28½	27½	27½	27½
Dito Binnenl. à 1 Conto	5				
Rest. Ob. II 1798 en 1816	5	104½	104½	104½	104½
Dito Dito 1828 en 1829	5				
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	95½	95½		
Dito bij Hope	4	85½	85½	86	86
Dito bij Stieglitz en Co.	5	84½	85		
Cert. te Hamburg	5				
Inschrijving in Assignat	6	65½			
Cert. van Dito	6				
POLEN, Certific.	4				
Dito Aand. met Loten II 300 f					
Dito Dito	II 500				
AMERIKA, Phil. Bank	6 pCt.				
Dito	5				
Dito Bank-Actien		3½	3½		

Oost., Met. 5 pc. 97; 2½ pc. 49; Louis. 72½; Braz. 5 pc. 85½; dito 82; 1843, 83; Mexico 18½, ½, ½; Peru 20½, ½, ½; Grenada 20½, 21½; Uitgest. 4½.
Kours van het Geld: Beleening 4 pCt., Prolong. 4 pCt., Wissel-Disconto 4 pCt.
ANTWERPEN, 4 Febr. Kerkelijke Staat. Oblig. 1832 à 1837 5 pCt. 95. Certific. 1844, 5 pCt. —

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 34½; Zigt dito 35; 2/m. Londen 11 95; Zigt Londen 12.02½; 3/m. Lisbon. 41; 3/m. Porto 41; 2/m. Petersb. 1.84½.

STADSNIEUWS.

Van 31 Jan. tot 5 Febr. 1848 zijn ingeschreven.
Voltrokken Huwel. 30. Levenloos aangegeven Zonen. . . 6.
Geboren . . . 158. dito dito Dochters. . . 8.
Overledenen. . . 221. Elders overl. en alhier ingeschreven 16.
Gebuwde Paren . . . 101.
Totaal Geborenen . . . 717. Sedert primo
Alhier overledenen. . . 1258. Januarij 1848.
Elders overl. en alhier ingeschreven 24.

BURGERLIJKE STAND.

BEVALLEN (3 Febr.): A. J. de Bruijn, geb. v. Praag, D.
OVERLEDEN (3 Febr.): J. Harmsen, geb. de Voogd, 72 j —
C. M. Preijer, D. 3 j. — (7 Febr.): J. Freijmuth, geb. van der Harst, 66 j.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM 7 Februarij.

Koffij voortdurend met weinig handel; goed ord. Cheribon is niet onder 20 c. te koop.
Thee wordt in de zwarte soorten meer gezocht en iets hooger betaald.

Ruwe Suiker: 600 kranj. Java Suiker, uit de laatste N. M. veiling afkomstig, werden tot veilingsprijzen verkocht; ook ca. 300 v. Surinaamsch van f 24 tot f 25, benevens kleine partijjes Havana, men bespeurt meer kooplust.

Geraffineerde Suiker inegelijks meer gevraagd en bij aanzienlijke partijen althans op levering hooger betaald; prima Melis geldt f 37 a 31; fijn 2de f 34 a 35; mooi 2de f 32½; goed 2de f 30½ a 31; ordin. 2de f 29 a 30; Lompen f 27½ a f 30; Stoommelis f 29 a 33; Kandij ook hooger bij levendigen handel; bruin f 29 a f 30; middel bruin f 31; licht bruin f 33 a 35, geel f 36 a 42; blank f 52 a 56; wit f 58 a f 68; Stroop f 28; Stoom f 25½ a 26.

Tabak: 302 v. Maryland, uit verschillende ladingen bedongen vaste prijzen. Tegen 1°. Maart zullen 1021 v. Kentucky Tabak geveild worden.

Rijst met weinig handel, 12000 pic. zijn per Johanna Maria Christina, van Batavia gearriveerd; ongep. blank Java geldt f 8½; gep. f 10, op nieuwe conditie; Carolina f 14 a 26. Zant. Krenten f 15 a 1½; Smirna grof Rozijn f 14; Samos f 10½; Malaga f 11; Condit. Vijgen f 7; Comadre f 8½.

De 58000 blokken Banca Tin blijven voortdurend bij de N. M. a f 48½ te koop; Dronheimer Koper f 61 a ½; Zwedsch f 59; Demidoff f 61 a 62; Paskoff f 64; Lood f 11½ a 1.

Inlandsch en Oostvriesch Wss f 82 a f 83; Amerikaansch f 76 a f 78; Havana Honig f 15 a 16; Oostvriesch f 13½ a f 14½; Inlandsche f 13 a 15, naar kwaliteit.

Huiden zonder handel in slaauwe stemming, de voorraad is hier vrij beduidend.

Talk voor dringende behoefte nog met f 33½ betaald, op levering bestaat tot f 30½, kooplust; Amst. Smear f 32 a f. Zuidzeetraan, zonder korting, op nieuwe conditie, tot f 23 aangeboden, men wil echter niet meer dan f 27½ a 1, besteeden. Robbentraan f 30½. Archangel f 30 a f 31, alles op nieuwe conditie zonder korting.

Op 9 Vaten Olie dadelijk in Sept. en Oct. fvl. 59½. Lijnzaad slaauw. Petersb. 108 a f 275. Raapolie per 6/w f 37½; Vliegend f 36½; primo Mei f 35½; Sept. f 34½; Oct. 34½; Nov. 33; Dec. 35. Lijnolie per 6/w f 29½; Vliegend 28½; Hennepolie per 6/w f 32; Raapkoeken 70, 72. Lijnkoeken 10½, 12½.

LEIDEN, 5 Februarij. Boter van f 42 tot f 44, pr. vierde; Tarwe van f 9 tot f 9,80, pr. Mud; Rogge van f 7,25 tot f 7,60, pr. idem; Garst van f 6 tot f 6,50, pr. id.; Haver van f 3,50 tot f 4, pr. id.; Boonen van f 6,50 tot f 7, pr. id.; Rund- en Ossevliesch van 24 tot 25 cent, de 5 ons; Schapenvleesch van 18 tot 22 c., id.; Varkensvleesch en Spek van 20 tot 24 c., id.; idem wel zoo gezocht als vorige marktdagen.

ADVERTENTIE.

Tot mijn en mijner kinderen diepe droefheid, overleed heden, in den ouderdom van ruim vijf en twintig jaren, mijne zeer geliefde oudste Zoon, den Heer FERDINANDUS HENRICUS FRANCISCUS RIGTERS, student in de II. Godgeleerdheid in het Seminarie te Warmond.

AMSTERDAM, Wed. G. G. RIGTERS, 2 Febr. 1848. Geb. NABER.

Verzoeken deze algemeene, als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

In de nabijheid der stad Amsterdam, verlangt men ten spoedigste een **TUINMAN**, gehuwd, van de R. C. godsdienst, zonder kinderen, zijn vak goed verstaande, de vrouw geschikt tot het vervullen van de noodige huisselijke werkzaamheden. Hierop reflecterende en bewijzen van goed en zedig gedrag kunnende produceren, gelieve zich met opgave van naam, ouderdom en woonplaats franco te adresseren, onder Lett. Q bij den Uitgever dezer Courant.

Een fatsoenlijk **JONGELING**, van de R. C. Godsdienst, en 29 jaren, voorzien van goede getuigschriften, zag zich gaarne met Mei of eerder tegen Koning en Inwoning gepaard bij een *Koek- en Banketbakker*. Iemand hiertoe gaagen gelieve zich te adresseren onder de Letters Q. D. aan de Redactie van dit Dagblad.

Den Boekhandelaar H. A. BANNING, te Utrecht, heeft heden alom verzonden:

HET LEVEN VAN

Daniël O'Connell,

NAAR HET FRANSCH VAN
JULES GONDON.
Prijs 75 Cents.

Dit uit echte bronnen bijeen verzamelde leven van DEN GROOTEN IER, zal gewis aan zijne talrijke vereerders, en allen, die belang stellen in de godsdienstvrijheid, ook van ons vaderland, zeer welkom zijn.

VERHAAL VAN DE

WONDERVOLLE VERSCHIJNING

DER

H. Maagd Maria.

AAN TWEE HERDERS IN DE ALPEN-GEBOERGTE.

De echtheid van dit verhaal kan niet in twijfel getrokken worden. Zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid Mg. CLEMENT VILLECOURT, Bisschop van La Rochelle, heeft een ernstig onderzoek de bewijzen geleverd voor de geloofwaardigheid van deze buitengewone gebeurtenis. De Prijs is slechts 10 Cents.

Bij Gebroeders VERHOEVEN, Boekhandelaars, te 's Bosch is verkrijgbaar:

DISCOURS

de M. le Comte DE MONTALEMBERT,
sus les affaires de Suisse.

(séance du 14 Janvier 1848.)

Précédé d'extraits de plusieurs Journaux, in 12° (36 pages). Prijs 10 Cents.
Dezelfde Redvoering in het Hollandsch. 25 Cents.

L'ANTE-CHRIST,

par JULES DE TOURNEFORT,

waarvan heden de laatste afleveringen (pag. 209—248) aan Heeren Intekenaren worden verzonden. Dit compleet . . . f 1.

Bij J. T. SOMMER, te Almelo, is van de pers gekomen en bij Gebr. VERHOEVEN, te 's Bosch voor de Provincie Noord-Brabant verkrijgbaar gesteld:

JAARBOEKJE voor Tijd en Eeuwigheid, tweede jaargang 1848. **DE MENSCH**, door ALBAN STROOK (met plaatjes). Prijs . . . 60 Cents.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever